

CONTACTBLAD VOOR DE ADVENTSKERK-OOSTERKERKGEMEENTE

Klankbord

VOORJAAR 2024 NR. 11

LICHT VAN DE LEVENDE

GOD IN DE GEVANGENIS

SAMEN ETEN VERBINDT

Kerkgebouwen

Adventskerk, Talmaplein 2, 8014 AC Zwolle
Oosterkerk, Koewegje 2, 8021 AG Zwolle

Beroepskrachten

Ds. Iemke Epema
dsiemkeepema@oosterkerk.nl, (038) 454 23 66
Ds. Nelleke Eygenraam
nelleke.eygenraam@adventskerk.nl, (038) 452 52 23
Ds. Hans Tissink
hans.tissink@adventskerk.nl, (038) 337 44 06
Jenny Mooij, kerkelijk medewerker Pastoraat
Jenny.mooij@oosterkerk.nl, 06 213 841 26
Dirk Jan Steenbergen, kerkelijk werker Jeugd en jongeren,
steenburger@kpnmail.nl, (038) 466 24 33
Mark Schippers, kerkelijk werker Gemeenteopbouw
markschippers@adventskerk.nl, 06 204 507 96

Voorzitter Wijkgemeente

Robert Helder, voorzitter@adventskerk.nl

Scriba Wijkgemeente

Wimke van 't Spijker, scriba@oosterkerk.nl

Website

www.adventskerk-oosterkerk.nl

Facebook

www.facebook.com/OosterkerkZwolle
www.facebook.com/AdventskerkZwolle

Twitter

@Oosterkerk038

Wijkrekeningen

NL23INGB 0001158271 t.n.v. Protestantse Wijkgemeente Oosterkerk
NL83RABO0373748582 t.n.v. CvK Pro. Gem Zwolle,
Wijkkas Adventskerk
NL80RABO 0373748442
t.n.v. Wijkdiaconie Adventskerk-Oosterkerkgemeente

Kerkelijk Bureau van de Protestantse Gemeente Zwolle

Molenweg 241 - 8012 WG Zwolle - tel. (038) 421 75 96
Open op maandag en donderdag van 9.00 tot 12.00 uur
E-mail: administratie@pknzwolle.nl - website: www.pknzwolle.nl

Kerkdiensten

Kijk voor een overzicht van kerkdiensten op
www.adventskerk-oosterkerk.nl of in Gaandeweg

Op de voorpagina

Tijdens de Paasdienst 2023 versierden de kinderen met bloemen het lichtende kruis. Op de achtergrond gitarist Hans Bijzet. Theo Brand maakte de foto.

Pagina 3:

Meditatie – Fresco's die een brug slaan tussen tegenstellingen. De foto werd gemaakt door Wiert Sarolea.

Pagina 4:

Diaconaal – Kerk in Actie voor Moldavië

Pagina 5:

Persoonlijk – Janny van den Brink-Bomhof

Pagina 6 en 7:

Samen verder

Pagina 8 en 9:

Een overzicht van de vieringen in de Veertigdagentijd en met Pasen

Pagina 10 en 11:

Actie Kerkbalans digitaal: afscheid van vrijwilligers
Twee keer: gezocht

Pagina 12:

Wouter Geerling over zijn treinreizen

Pagina 13:

Huis van Leven – Wat de pot schaft

Pagina 14:

Aankondigingen

Pagina 15:

Ak & Ok zetten je aan het puzzelen

Op de achterpagina

Een hartenkreet die twintig jaar geleden werd geschreven, maar nog steeds actueel is. Op de achtergrond de vredesvlag als teken van de hoop op vrede.

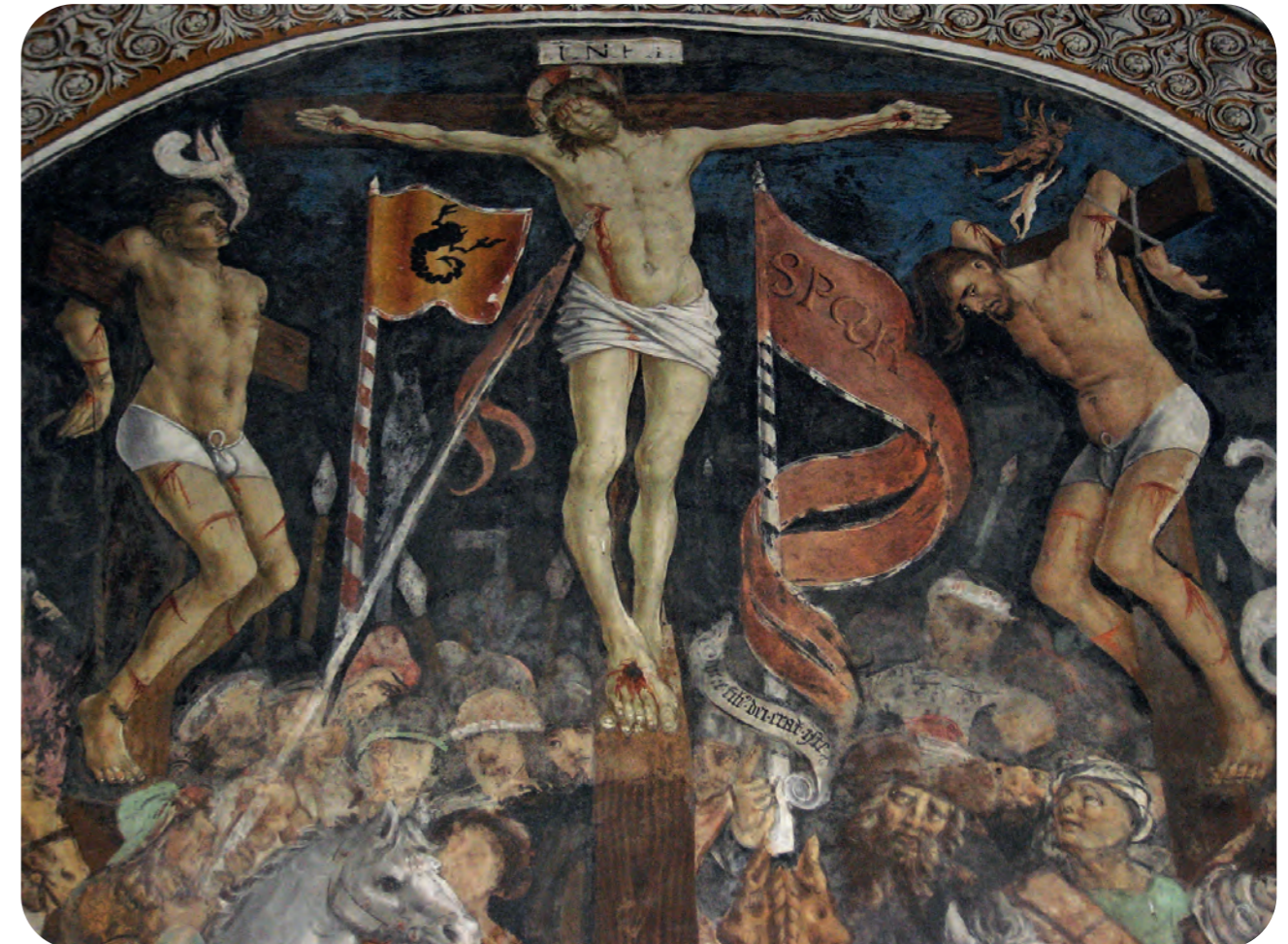
Brug tussen tegenstellingen

Verstopt in een diep uitgesleten zijdal van de Valle Maira in de Italiaanse Alpen, vlakbij de grens met Frankrijk, ligt het piepkleine bergdorpje Elva. Het is moeilijk te bereiken. Ik schreef er eerder over in het kerstnummer van Gaandeweg 2022. Het is dat mijn lief en ik een kunststrijds hadden, anders waren we er nooit terechtgekomen. Het was maar een dag, in de zomer van 2012, maar ik heb er nog steeds geen spijt van. Want in dit bergdorpje staat een kleine 15e-eeuwse kerk, de Santa Maria Assunto. Van buiten oogt ze bescheiden en vriendelijk. Eenmaal binnen werd ik overdonderd door de alomtegenwoordige fresco's.

Historisch onderzoek heeft uitgewezen dat de schilder ervan Hans Clemer moet zijn geweest. Een Vlaamse meester uit de lage landen, in dienst van de machtige markies van Saluzzo. Het blijft een raadsel wat hem naar het afgelegen en armoedige bergdorp heeft gebracht. Des te groter de verwondering als je zijn werk met eigen ogen ziet. De hele apsis (dit is de koorwand, aan de oostkant van de kerk), is bedekt met een alomvattende 'kruisigingsscène'. Het is in 1490 geschilderd en vertoont duidelijk 'noordelijke' trekken, anders dan toen gebruikelijk was in die contreien. Ondanks de aanwezigheid van de dood is alles vol levendigheid weergegeven. Geen starre figuren, maar menselijke. Niet alleen de gekruisigde Jezus zelf, in pijn en overgave, maar ook de medegekruisigden links en rechts van hem tonen hun pijnlijke lijden. Uit de mond van de een komt als laatste adem een duiveltje. Uit de mond van de ander komt een klein mensje, beeld van de ziel, weggetild door een engel. Rondom en onder het kruis een hele menigte. Romeinse soldaten, imponerend door hun machtsvertoon, boze omstanders, en intens verdrietige en wanhopige dierbaren. Nog steeds trekt deze intense verbeelding mijn aandacht. De schilder uit de vijftiende eeuw heeft achteraf, onbedoeld en ongeweten, voor mij een brug geslagen tussen tegenstellingen die in alle tijden, dus ook nu, beleefd worden: woede en verdriet, teleurstelling en vertrouwen, geweld en onmacht, haat en liefde, dood en leven. In de kerk van Elva is geen opstandingsscène afgebeeld. Die mogen we er zelf bij bedenken. Met de ons geschonken goede boodschap van Pasen gaat dat vast wel lukken. Een bres in de muur die verdeelt: zicht op het Licht van de Levende, die voor ons uitgaat.

Nelleke Eygenraam

PS: Op de foto is lang niet alles te zien. Ik houd er graag een keer een presentatie over. Let op de Dienstenveiling 2024.

Colofon

Klankbord is een uitgave van de Adventskerk-Oosterkerkgemeente, een wijkgemeente van de Protestantse Gemeente Zwolle en gaat vier keer per jaar naar alle leden.
Oplage circa 2500 exemplaren

Redactie

Iemke Epema, Heleen Grimmius, Ineke van Lohuizen, Anneke van der Meulen, Anna Oldenkamp en Gery Bruins (eindredactie)

Kopij

De volgende Klankbord verschijnt omstreeks 27 mei.
Kopij en foto's voor dit nummer uiterlijk vrijdag 26 april sturen naar: klankbord@adventskerk.nl

Drukwerk

Drukkerij Coenradi Zwolle

Klankbord via e-mail?

U kunt Klankbord ook via e-mail ontvangen. Ga hiervoor naar www.adventskerk-oosterkerk.nl
Zie de oproep op pagina 7.

Kom in actie voor Moldavië

De Adventskerk-Oosterkerkgemeente heeft zich de afgelopen twee jaar ingezet voor het project van Kerk in Actie 'Koken voor Bangladesh'. Vanaf half februari 2024 start Kerk in Actie, dat in meer dan dertig landen actief is, met een nieuw tweejarig traject. Na jaren ondersteuning te hebben gegeven aan projecten in andere werelddelen, is dit keer voor een project in Europa gekozen en dat is Moldavië geworden. Moldavië is het armste land van Europa en ligt ingeklemd tussen Oekraïne en Roemenië. Tot 1991 was het onderdeel van de voormalige Sovjet-Unie.

Martin Zoer, consultant Kerk in Actie voor de provincies Drenthe en Overijssel en begeleider van de projecten, geeft aan dat er helaas veel armoede is in Moldavië. Veel jongeren en jonge ouders vertrekken naar het buitenland voor beter betaalde banen. Kinderen en (groot)ouders blijven achter. De deelprojecten van Kerk in Actie richten zich op deze twee doelgroepen. Martin vertelt dat hem in Moldavië is opgevallen, dat de mensen er ondanks hun eigen armoede met enorm veel passie anderhalf miljoen Oekraïners hebben opgevangen na het uitbreken van de oorlog. Wat hem het meest heeft geraakt zijn de mooie krachtige, inspirerende mensen die hij mocht ontmoeten in Moldavië.

Vier deelprojecten

1. Ondersteuning aan kleine kerken in het opzetten van hulpprogramma's voor kwetsbare ouderen onder andere door de inzet van jongeren.

De jongeren en oudere kinderen helpen hier de kwetsbare ouderen met alledaagse zaken. Dit kan zijn water uit de put halen, niet elk huis beschikt over een waterleiding. Het brengen van hout voor de kachel in de winter maanden.

Eten brengen bij de ouderen thuis. Hele concrete essentiële hulp wordt zo door de jongeren van de kerk geboden aan de arme ouderen van het dorp.

2. Het openen van een dagcentrum vanuit de christelijke organisatie Bethania, een initiatief van een plaatselijke pastor en zijn kerk.

Er is een gezamenlijke ruimte voor kinderen en ouderen om samen te komen.

De ouderen hebben een ruimte waar ze samen kunnen eten. Ook kunnen ze in het dagcentrum hun was doen en zelf een douche nemen. De ouderen komen uit hun isolement, ze ontmoeten elkaar, maar ook de kinderen uit hun eigen omgeving. Dit is enorm waardevol! De kinderen worden geholpen met huiswerk van school, waar nodig wordt extra hulp aangeboden. Ook is er ruimte om buiten te spelen.

3. Kerken geven kinderen een toekomst.

Er zijn 45 dagcentra verspreid over Moldavië waar 1400 kinderen worden opgevangen in de naschoolse opvang. Doordat ouders in het buitenland werken, blijven kinderen achter bij hun grootouders en er is ook sprake van alcoholmisbruik van (groot)ouders, waar kinderen onder lijden. Deze kinderen worden na schooltijd opgevangen en komen samen in een veilige omgeving. Daar is aandacht voor elkaar en er is ruimte om te delen wat je dwarszit. Kinderen kunnen weer kind zijn en er wordt sociale emotionele hulp aangeboden en extra hulp voor schoolwerk.

4. Zorg voor eenzame ouderen in Moldavië.

Als ouderen te maken krijgen met ziekte en zorg, is er niemand op wie ze kunnen terugvallen. Home Care, een partnerorganisatie van Kerk in Actie, zorgt voor de ouderen aan huis. Er wordt medische hulp geboden, zoals verpleging en het verstrekken van medicijnen. Toegewijde zusters/verpleegkundigen zijn 24 uur per dag beschikbaar voor de ouderen in hun dorp. Met veel kracht en liefde staan zij klaar voor de ouderen.

Deze keer stelt Klankbord zeven vragen aan een van de oudste leden van de Adventskerk-Oosterkerkgemeente, de 89-jarige Janny van den Brink-Bomhof.

'Ik ben blij dat ik in deze tijd leef!'

Wat wil je over jezelf vertellen?

Mijn naam is Janny van den Brink. Ik ben 89, moeder, oma en bijna overgrootmoeder. Ik ben geboren in Zwolle en daar altijd blijven wonen. Mijn man Henk, die alzheimer had, is overleden op Nieuwjaarsdag 2020. Gelukkig net voor corona uitbrak...

Hoe ziet je kerkelijke geschiedenis eruit?

Bijna mijn hele leven ben ik verbonden geweest aan de Jeruzalemkerk. Daar ben ik gedoopt en daar ging ik met mijn ouders heen. Toen konden mensen nog betalen voor een plaats in de kerk, pas als een lichtje aanging waren de plaatsen vrij. Ik weet nog dat mijn ouders op dat moment ergens gingen zitten. Nog geen tel later werden ze streng toegesproken: 'Dat zijn onze plaatsen!' Mijn vader weigerde op te staan, het lichtje brandde immers. Een kleinkind heeft me wel eens gevraagd hoe ik dat soort dingen allemaal nog zo goed wist. Maar als ik terugkijk kan ik me heel veel herinneren. Het is net een film! Ik heb ook belijdenis gedaan in de Jeruzalemkerk, Henk en ik zijn er getrouwd en onze kinderen zijn er gedoopt.

Ben je actief geweest in de kerk?

Ik ben elf jaar ouderling geweest en dat vond ik echt prachtig om te doen. Een geweldige tijd voor mij, want ik ben echt een mensen-mens. Ook Henk was vier jaar ouderling in de Jeruzalemkerk. Twaalf jaar geleden op Eerste Pinksterdag gingen we met de hele gemeente in optocht over naar de Oosterkerk. Prachtig was dat! Toch zijn we daar niet blijven kerken: Henk kon er geen aansluiting vinden. Mij maakte het niet uit, maar hij vond de Oosterkerk 'te gereformeerd'. Hij wilde liever naar de Adventskerk en dat hebben we toen gedaan. We zijn er gebleven, ook toen we van de Bremenstraat verhuisden naar de Havezate in Holtenbroek. Ik vind het nog steeds heerlijk kerken in de Adventskerk. Er is een autodienst en om de veertien dagen word ik gehaald en thuisgebracht. Dat de Adventskerk nu is samengegaan met de Oosterkerk

vind ik prima. Goddank zijn de mensen in de kerk veranderd en is er geen verschil meer tussen hervormd en gereformeerd.

Wat spreekt je aan in de kerkdiensten?

Dat er veel meer kan dan vroeger. Ik weet nog goed dat we in de Jeruzalemkerk begonnen met 'Met andere woorden-diensten'. Daarmee wilden we mensen naar de kerk krijgen die er anders niet meer kwamen. We bedachten een thema en werkten dat op een bijzondere manier uit. Maar daar moesten andere gemeenteleden dan weer aan wennen en sommigen werden zelfs vreselijk boos! Die mensen zie ik voor me als ik nu bepaalde kerkdiensten meemaak. Bijvoorbeeld wat Dirk Jan Steenbergers allemaal doet; we hebben wel eens een goochelaar gehad. Geweldig vind ik dat. Nee hoor, vroeger en nu in de kerk zijn niet te vergelijken. Ik ben blij dat ik in deze tijd leef!

Maak je je ook wel eens zorgen over de kerk?

Ja zeker. Ooit hadden we twee diensten op een morgen, als de kerk nu één keer voor driekwart vol zit, mag je blij zijn. Je ziet vooral dat jonge mensen niet meer komen, daar zijn mijn eigen kinderen helaas ook bij. Een kleinzoon heeft me laatst wel meegenomen naar een evangelische doopdienst. Het zat er stampvol. De dopelingen waren allemaal volwassenen die helemaal werden ondergedompeld. Ik was helemaal overweldigd, maar vond het mooi dat ik het heb meegemaakt. Daar ben ik nog nieuwsgierig genoeg voor! In zo'n evangelische dienst zie je wel veel jonge mensen, maar of dat nu is waarmee je jongeren weer naar de kerk krijgt? Ik zou dat wel eens van henzelf willen horen.

Wat maakt je bezorgd als je naar de samenleving kijkt?

Heel veel. Het klimaat natuurlijk, maar ook de agressie van de mensen. De oorlogen... Ik volg het nieuws op televisie, maar het maakt we wel onrustig en daarom kijk ik 's avonds nooit. Ik maak me ook zorgen over de invloed van kunstmatige intelligentie, dat je soms niet meer weet of iets echt is of niet. Dat maakt me best bang. Ik ben echt een hoopvol mens, maar als ik denk aan mijn achterkleinkind dat al heel gauw wordt geboren dan denk ik: Lieve schat, wat moet jij in je leven allemaal meemaken?

Waar ben je dankbaar voor?

Voor mijn kinderen en kleinkinderen en voor andere lieve mensen om mij heen. Ik ben vooral altijd dankbaar voor mijn leven! Elke morgen als ik opsta zeg ik tegen mezelf: Je hebt weer een dag. Magnifiek!

Door: Gery Bruins

Diaconaal pastor PI Maaïke Broeksema

'God werkt in ieders leven. Ook in de gevangenis'

Over haar werk bestaan veel vooroordelen, maar Maaïke Broeksema, Diaconaal Pastor in de Penitentiare Inrichting (PI) Zwolle, weet dat het maar een dun lijntje is dat mensen scheidt van een wereld binnen of buiten de muren. Afgelopen december ging zij voor in een gezamenlijke dienst in de Adventskerk, waarna gemeenteleden kaarten voor gevangenen aan haar konden meegeven. 'Het is voor deze mensen heel waardevol om te weten dat er aan hen gedacht wordt.'

Toen Maaïke in 2011 tijdens haar HBO-opleiding theologie aan de VIAA begon met vrijwilligerswerk in de PI Zwolle, was dat geen vooropgezet plan. Wél wist ze dat ze graag met mensen wilde werken. Het vrijwilligerswerk breidde zich uit en in december 2016 trad Maaïke toe tot de Diaconale Stichting Gevangenzorg Zwolle (DSG Zwolle). Inmiddels is Maaïke zo gehecht aan haar baan, dat ze niet anders meer zou willen: 'God heeft deze passie op mijn hart gelegd.'

Allerlei bewoners

Maaïkes belangrijkste drijfveer was van begin af aan het werken met mensen. 'En dan vooral mensen die verder van mijn eigen leefwereld afstaan, mensen die dreigen buiten de samenleving te vallen', vertelt ze. 'In de PI Zwolle zitten allerlei bewoners; sommigen kampen met psychiatrische problematiek, sommigen hebben net de PI verlaten en komen helaas alweer terug, anderen hebben ernstige delicten begaan. De populatie bestaat voor een deel uit gedetineerden en voor een deel uit patiënten.'

God is hier al

Wat voor alle PI-bewoners geldt: binnen de muren wordt je leven stilgezet. Maaïke: 'Voor veel gedetineerden geldt dat zij veel in het leven verloren hebben: hun baan, hun huis, hun relatie, alles. Soms vertellen mensen mij dat hun detentie hun redding is. Als al die basiselementen wegvallen, heb je niets meer en strekken mensen zich uit naar God. Ik denk dan altijd: ik heb God hier niet te brengen. Hij is hier al. En Hij is hard aan het werk.'

Vooral overeenkomsten

Hoe afwijkend de populatie van de PI ook is van die van een wijkgemeente, Maaïke ziet vooral overeenkomsten: 'Net als predikanten in een reguliere gemeente, bereid ik een dienst voor en leid ik die. We zingen samen, bidden samen en lezen uit de Bijbel. Daarnaast bied ik, net als elke andere predikant, een luisterend oor voor mensen in nood. En ook voor mij geldt dat ik een ambtsgeheim heb. Mensen kunnen bij mij hun verhaal doen zonder consequenties. Dat is heel belangrijk, want vertrouwen is het fundament van waaruit ik kan werken.'

Het kan iedereen overkomen

In het dagelijks leven ervaart Maaïke veel onwetendheid over bewoners van de PI. 'Als ik zeg wat ik doe, vinden mensen dat vaak interessant', vertelt ze. 'Dan krijg ik veel vragen. Maar er zijn ook mensen die hun beeld van gedetineerden vormen op basis van wat ze zien in programma's als Opsporing Verzocht. Terwijl, als je meer weet, ontdek je dat het ook gewoon mensen zijn. Die soms grote fouten hebben gemaakt, maar die daar evengoed ook veel schuldgevoelens en spijt over kunnen hebben. Wat ik heb geleerd, is dat het een dunne lijn is die mensen scheidt van een leven binnen of buiten de muren. Zeg nooit dat het jou nooit zou overkomen, want dat kan dus wel. Een scheiding, werkloosheid, schulden: de problematiek kan zich snel opstapelen hoor. Zelf heb ik geleerd niet te snel te oordelen. En bovendien: God schrijft niemand af. Je kunt bij Hem altijd opnieuw beginnen. Ik merk dat het gedetineerden raakt als ik dat zeg. Want net als elders in de maatschappij, leven ook in de PI vertekende beelden over wie of wat God zou zijn. Maar Hij werkt in ieders leven, ook in dat van mensen in de PI.'

Kostbaar

Wat Maaïke van PI-bewoners leerde, is wat werkelijk van waarde is in het leven: 'In de PI hebben we het project 'papa/mama leest voor'. Dat houdt in dat gedetineerden hun kinderen een boekje voorlezen, terwijl de camera hen filmt. Dat filmpje sturen we naar de kinderen op.

Breng een Paasgroet

De ZWO van de Adventskerk-Oosterkerk gemeente verzorgt ieder jaar de Paasgroetenactie van de PKN. Dat betekent dat ook vanuit Zwolle bemoedigende kaarten worden gestuurd aan gedetineerden in Nederlandse gevangnissen. Het thema van dit jaar is 'Ga je mee?' Inmiddels waren in beide kerken de mooie paasgroetkaarten verkrijgbaar, maar wie wil meedoen kan kijken op www.protestantsekerk.nl en zoeken op Paasgroetenactie.

Ook al weet u niet precies wie de door u geschreven kaart ontvangt, wees ervan overtuigd dat een bemoedigende groet de gedetineerden erg goed doet.

Vaak krijgen we dan een foto terug van een kind dat naar het filmpje kijkt, je merkt dat dit zowel de gedetineerde als het kind zo ontzettend goed doet! Het zijn die momenten dat je je realiseert hoe kostbaar het is dat je thuis met je eigen kinderen op de bank een boekje kunt lezen. Deze mensen missen zoveel, zo'n foto of filmpje is een klein lichtpuntje dat we kunnen brengen.'

Ergens welkom zijn

Lichtpuntjes. Het woord valt vaak tijdens het gesprek. En altijd heeft het betrekking op de buitenwereld. Maaïke: 'Als je in de gevangenis belandt, verdwijnt vaak je hele netwerk. Mensen trekken hun handen van je af en je staat er alleen voor. Ik merk elke keer weer dat contact met mensen uit de buitenwereld veel voor gedetineerden betekent: dat er buiten de muren iemand aan hen denkt. Het gevoel dat je nog gezien wordt, een mens bent, die ergens welkom is. Het is voor mij de drijvende kracht in mijn werk: laten zien dat God zich hun lot aantrekt.'

Cel behangen met kaarten

Na de dienst in december konden mensen een kaart schrijven aan een gedetineerde. Die kaarten zijn inmiddels bezorgd. Maaïke: 'Ze gaan allemaal samen in een zak en na de dienst in de PI kunnen gedetineerden een willekeurige kaart eruit trekken. Soms komt er iemand naar mij toe: 'kijk eens wat ik kreeg, dit is precies wat ik nodig had'. Ook is er iemand die zijn hele cel met kaarten behangen heeft. Pas dan merk je pas echt wat zo'n actie met iemand doet.'

Door: Heleen Grimmius

Bij de foto's

Op de binnenplaats van de PI maakten gedetineerden (mensen van binnen) samen met studenten van Windesheim (mensen van buiten) deze muurschilderingen. Dit zogeheten Project Uitzicht kon mede dankzij een financiële bijdrage van de wijkdiaconie tot stand komen.

Klankbord voortaan digitaal?

Als redactie hopen we dat u Klankbord met plezier leest. Sommigen van u laten ons dat wel eens weten en daar zijn we erg blij mee. Wij doen ons best om elke drie maanden van het wijkblad weer iets moois en boeiends te maken.

Verreweg de meesten van u krijgen Klankbord in gedrukte vorm in de brievenbus, bezorgd door betrokken vrijwilligers. Maar helaas neemt hun aantal af en wordt het steeds moeilijker al die Klankborden op de juiste adressen te krijgen.

Wilt u meehelpen aan de oplossing van dit probleem en hebt u er geen bezwaar tegen Klankbord digitaal te lezen? Meld dit dan door op de website www.adventskerk-oosterkerk.nl op Communicatie te klikken en vervolgens op Klankbord. Hier ziet u via welke links u de wijziging kunt doorgeven. Ook als u helemaal geen prijs meer stelt op het ontvangen van Klankbord, kunt u dat aangeven via deze links.

Vieren en gedenken in de Veertigdagentijd

Vespers en vieringen in de Stille Week

Met Palmzondag, **zondag 24 maart**, de viering van de intocht van Jezus in Jeruzalem, begint de Stille Week. Die week is ingetogen, maar Palmzondag is feestelijk, zeker in de Oosterkerk. Daar mogen de kinderen weer een optocht houden, met de kleurrijke palmpaasstocken die ze hebben versierd. Het Hosanna klinkt, maar het Kruisig Hem werpt op deze zondag al zijn donkere schaduw vooruit. Aan het eind van de viering van Palmzondag 24 maart begint de Stille Week, wanneer de kerk het lijden en sterven van Jezus gedenkt. Op **maandag 25, dinsdag 26 en woensdag 27 maart** worden er gezamenlijke vespers gehouden in de Adventskerk, telkens van 19.30 tot 20.00 uur. Op de avond van Witte Donderdag **28 maart** gedenken en vieren we samen de Maaltijd van de Heer. Aanvang 19.30 uur in de Oosterkerk. De avond van Goede Vrijdag **29 maart** biedt verschillende vieringen tegelijkertijd: een sobere wake bij het kruis in de Adventskerk en eveneens om 19.30 uur The Passion in de Oosterkerk. Het morgengebed op Stille Zaterdag is een jarenlange traditie in de Adventskerk. Om 10.00 uur op zaterdag **30 maart**, beginnend en eindigend in stilte. In de Paaswake, later die avond om 22.00 uur in de Oosterkerk, wordt in het donker van de nacht het Licht van de nieuwe dag naar binnen gedragen, in de vorm van de nieuwe paaskaars.

Op Aswoensdag, die dit jaar op 14 februari viel, is de Veertigdagentijd begonnen. De voorbereidingstijd op weg naar Pasen. Tot Palmzondag is er elke week op woensdagavond een vesper, om en om in de Adventskerk en de Oosterkerk. Zie de website adventskerk-oosterkerk.nl voor de locaties. De vespers zijn verstillde vieringen die hooguit een half uur duren: van 19.30 tot 20.00 uur. Na afloop van elke vesper staan de paarse collectebussen klaar voor het project Moldavië van Kerk in Actie.

Wat goed dat jij er bent! in de kinderkring

'Wat goed dat jij er bent!' is het thema van het Veertigdagentijdproject van de kinderkring van dit jaar. Het is goed dat mensen er voor elkaar kunnen zijn. Om samen te genieten van het leven, maar ook om elkaar te troosten en te steunen als dat nodig is. Jezus heeft laten zien wat het betekent dat God naar mensen omziet. Hij deed voor hoe mensen voor elkaar kunnen zorgen op de weg naar Gods koninkrijk. Zodat we tegen elkaar kunnen zeggen: 'Wat goed dat jij, dat u er bent!'

Goede Vrijdag: The Passion

Koorbiznis is weer begonnen om een nieuwe Passion te maken. Deze wordt uitgevoerd op Goede Vrijdag om 19.30 uur in de Oosterkerk. Dit jaar is er ook een heel aantal jongeren aangesloten bij Koorbiznis. 'Samen proberen wij een breed publiek te bereiken', aldus de organisatoren. 'We willen een toegankelijk verhaal vertellen dat zowel jong als oud aanspreekt. Met hedendaagse Nederlandstalige popmuziek.'

In de toelichting op The Passion 2024 staat: 'De liederen en verbindende teksten van The Passion cirkelen dit jaar rond het thema Verandering. Wij ontmoeten in het evangelie van Marcus een jonge man, die verder niet bij name wordt genoemd. Jij kunt het zijn. Hij wil graag dicht in de buurt van Jezus zijn. Hij is door Jezus geraakt. Hij blijft zelfs dicht bij hem als het gevaarlijk wordt, uiteindelijk vlucht hij als laatste. Wij kunnen ons in hem herkennen: het verlangen om dicht bij een ander te zijn, de moeite en onmacht om een ander echt te begrijpen, hoe kwetsbaar je bent als je je ware gezicht toont, teleurstelling om verloren idealen, de pijn om een ander los te moeten laten, het gevoel machteloos te staan in een onherbergzame wereld.'

Fascinerend is dat wij verderop in dit evangelie opnieuw een jonge man ontmoeten, in het lege graf van Jezus. Is hij dezelfde? Kan een mens veranderen? Vanuit angst, verdriet en leegte naar vertrouwen, vreugde en hoop? Je wordt in deze Passion uitgedaagd om mee te gaan in deze beweging van Pasen. De Bijbelteksten zijn uitgekozen door Wim Hortensius en hij schrijft ook de verbindende teksten tussen de Bijbelteksten en de liederen. Iedereen die deze Verandering wil meebeleven, is van harte welkom!

Het feest van Pasen

Op Eerste Paasdag, zondag 31 maart, vieren christelijke kerken over de hele wereld de Opstanding van hun Heer en de overwinning op de dood. Dit gebeurt ook in de Adventskerk en de Oosterkerk.

Om 9.00 uur begint in de Oosterkerk de Kinderpaasviering, met Dirk Jan Steenbergen als voorganger. De Paasviering voor de overige gemeenteleden begint om 10.30 uur. In deze viering gaat ds. Iemke Epema voor. In de Adventskerk is één Paasviering, die begint om 10.00 uur, met als voorganger ds. Hans Tissink.

Bij de foto's

Aan de voet van het kruis heerst wanhoop over de dood van Jezus. Net als de foto op pagina 3 is dit een fragment van de fresco's in het Italiaanse bergdorpje Elva. Palmpasen 2023: de optocht van de kinderen door de Oosterkerk herinnert aan de kinderen die bij de intocht van Jezus in Jeruzalem juichend en met palmtakken zwaaiend langs de weg stonden.

De opvoering van The Passion in de Oosterkerk is al een jarenlange traditie. De foto laat een van de eerdere uitvoeringen zien.

Ook dit jaar zijn de bloemschikkingen aangepast aan de lijdensstijd en het feest van Pasen.

Actie Kerkbalans gaat digitaal: 'Deze tijd vraagt om realisme'

Voor veel vrijwilligers was het een jarenlange traditie: de gang door de kou om brieven voor de actie Kerkbalans rond te brengen en op te halen bij gemeenteleden. Maar dit jaar is er een eind gekomen aan de traditie van het lopend bezorgen en ophalen. Ben Koekkoek, lid van de Advents-kerk-Oosterkerkgemeente en adviseur van het dagelijks bestuur van het College van Kerkrentmeesters, legt uit wat er verandert en waarom.

'De samenleving verandert. En wat je daar ook van vindt: wij moeten mee in die verandering', zegt Ben. 'Digitalisering is niet meer weg te denken en de laatste jaren merken we ook in de kerk dat steeds meer mensen hun mailadres doorgeven om post te ontvangen. Inmiddels hebben we van tweederde deel van onze gemeenteleden een mailadres geregistreerd, dat betekent dat we al die mensen via de mail een oproep voor Kerkbalans sturen. Voor het deel van wie we geen mailadres hebben, geldt dat zij hun envelop fysiek via de post in de brievenbus krijgen.'

Vorm van pastoraat

De beslissing om te stoppen met het rondbrengen en ophalen van brieven, is niet lichtvaardig genomen, benadrukt Ben. 'We hebben lang vastgehouden aan het fysieke bezorgen, omdat het ook een vorm van pastoraat kan zijn. Onze wijkpredikanten kunnen niet overal zijn en we weten dat voor sommige mensen een bezoekje door een gemeentelid heel waardevol is. Er kunnen mooie gesprekken ontstaan, mensen kunnen zich gezien en gehoord voelen. Ook als de aanleiding oorspronkelijk een brief voor Kerkbalans was.'

Minder vrijwilligers

Hoewel Ben ruiterlijk erkent dat de nieuwe manier van organiseren minder persoonlijk is, vraagt hij ook om realisme: 'Het aantal vrijwilligers loopt, mede door de vergrijzing, al jaren hard terug. Dat geldt voor alle terreinen, maar ook voor het bezorgen van Kerkbalans. Daardoor werd het aantal adressen dat bezorgers kregen, ook steeds groter. Daar zit natuurlijk een grens aan. Kijk, een kerk draait voor een groot deel op vrijwilligers. Als dat er steeds minder worden, moet je keuzes maken in wat je wel en niet kan doen. Kerkbalans kunnen we dankzij de moderne technologie ook

anders uitvoeren, daarmee ontzorgen we niet alleen onszelf, we kunnen de schaarse capaciteit van vrijwilligers dan bovendien hopelijk op een ander vlak inzetten, waar dat nog veel harder nodig is.'

Iedere gemeente een eigen brief

Of Ben bang is dat de opbrengst tegenvalt nu de actie via de mail wordt georganiseerd? 'Ik verwacht dat het ongeveer hetzelfde zal zijn als vorig jaar', zegt hij. 'Ook voor de Actie Kerkbalans geldt dat het aantal gevers daalt. Wat blijft, is de harde kern; maar die ziet gelukkig de noodzaak om bij te dragen. Ook andere verzoeken om bijdragen, bijvoorbeeld voor de Solidariteitskas, kunnen we voortaan via de mail doen. Dat is efficiënt: niet alleen is het goedkoper, we gebruiken ook minder papier. En ondanks dat het persoonlijke element van de bezorging wegvalt, kijken we in de brief toch goed naar de ontvanger. Zo ontvangt iedere wijkgemeente een eigen brief met thema's die spelen in de eigen gemeente.'

Dankbaar

Ben snapt dat het voor veel lopers een beetje gek kan voelen dat er zo abrupt een eind komt aan een vaste traditie. Ben: 'Veel lopers van Kerkbalans doen dit al vele jaren. Om hen te bedanken voor hun inzet, heeft er zowel in de Adventskerk als in de Oosterkerk een gezellige avond plaatsgevonden met koffie en gebak. We zijn dankbaar dat we zo lang op deze vrijwilligers mochten rekenen en hopen dat zij die inzet – al is het voor iets heel anders – willen blijven bieden.'

Door: Heleen Grimmius

Ervaringen

Bea Kramer was meer dan 25 jaar actief voor Actie Kerkbalans: 'Het bezorgen van de kerkbalans was altijd een vast contactmoment. Als vanzelf ontstaat er dan een patroon. Sommige mensen zien dit echt als contactmoment en gaan ervan uit dat je tijd hebt en neemt om even een praatje te maken, al of niet met een kopje thee. In de loop van de jaren nam het aantal uitschrijvingen toe, en nam het aantal adressen af. Maar sommige adressen bleven bestaan.'

Coby van der Eijk was meer dan 20 jaar actief voor Actie Kerkbalans: 'De bijzondere dingen die ik mij herinner, hebben vooral te maken met gemeenteleden die niet wilden bijdragen. Zoals een mevrouw me toeschreeuwde, nadat ik drie keer aan de deur was geweest: 'Je hoeft niet te denken dat ik iets betaal, maar je hoeft er ook niet op te rekenen dat ik me laat uitschrijven! Sindsdien belde ik niet meer aan en sloot ik een antwoordevelop bij.'

Bertien de Bruijne was meer dan 40 jaar actief voor Actie Kerkbalans: 'Ik werd er destijds voor gevraagd en voelde me verplicht het te doen. Desondanks verliep het contact altijd prima. En door de jaren heen ontstaat er toch een soort band met sommige mensen.'

Bij de foto's

Ruim tachtig gemeenteleden van de Oosterkerkgemeente gingen ieder jaar voor de Actie Kerkbalans op pad. Sommigen deden mee vanaf het begin van Kerkbalans, maar liefst vijftig jaar dus. Met een gezellige en goed bezochte bijeenkomst in de Bagijnhof werd een tijdperk afgesloten. Kerkrentmeester Piet Kuipers sprak de genodigden toe en er werden tal van herinneringen opgehaald. Gery Bruins maakte de foto.

De Kerkbalanslopers van de Adventskerk werden per sectie uitgenodigd. Op deze foto, ingezonden door Marjan van Dijk-van Milgen, zitten de contactpersonen van de sectie Ittersum aan de koffie met gebak.

Meedoen in de kerkenraad, past dat bij jou?

De Adventskerk-Oosterkerkgemeente is op zoek naar gemeenteleden die de komende tijd willen meedenken en meedoen in de kerkenraad:

- Diakenen met oog en hart voor de verbinding tussen kerk en samenleving, ook op de zondagochtend tijdens de kerkdienst. Op de voorgrond of op de achtergrond.
- Ouderlingen met oog en hart voor gemeenteleden in allerlei omstandigheden. We noemen dit pastoraat. Ouderlingen hebben ook een taak in de zondagse kerkdienst. Het meest zichtbaar in de handdruk met de predikant of andere voorganger.
- Ouderlingen-kerkrentmeester met oog en hart voor de financiering van het kerkenwerk en het beheer van onze kerkgebouwen.

Je kunt al voor de periode van twee jaar meedoen in de kerkenraad. Ken je iemand die prima past voor een van deze taken? Doe een aanbeveling. Denk je: 'Dit past bij mij'? Meld je als kandidaat. Eerst een verkennend gesprek? Dat kan ook. Liever meedoen op een andere manier? Prima. Alles is bespreekbaar.

Alle aanbevelingen en andere voorstellen zijn welkom via: scriba@oosterkerk.nl Per brief mag ook: Wimke van 't Spijker, p/a Wipstrikkerallee 3, 8023 DR Zwolle.

Spreek gerust ook een van de kerkenraadsleden aan. Zij kunnen vanuit hun eigen taak er veel over vertellen.

Oproep: volgt u de kerkdienst wel eens online? Klankbord is benieuwd naar uw ervaringen!

Voor veel mensen geldt dat zij de kerkdienst vooral beleven in de kerk. Maar sinds corona is daar de digitale optie bijgekomen: wekelijks volgen mensen de viering vanuit hun eigen huis via de livestream. Minder zichtbaar, maar niet minder verbonden.

In de coronatijd ontdekten heel verschillende mensen de voordelen van thuis de dienst volgen: je kunt het gewoon in je pyjama doen, met een kopje koffie erbij. Senioren besparen zich de reis en jonge gezinnen tijd in de drukke ochtendspits.

Volgt u graag de dienst online? Wat zijn voor u de voordelen? Voelt u zich verbonden met de gemeente, ondanks dat u niet fysiek in de kerk bent? Zijn er ook minpunten? In de volgende editie van Klankbord laten we graag gemeenteleden aan het woord over online de dienst meebeleven. Wilt u uw ervaringen met ons delen? Meld u dan bij de redactie via klankbord@advents-kerk.nl. Wij nemen contact met u op en zijn benieuwd naar uw verhaal!

"Als je lid bent van een kerkelijke gemeenschap, moet je af en toe **een taak op je nemen**. De een gaat koffie zetten, de ander veegt het kerkplein, een derde **wordt lid van de kerkenraad.**"

Vindplaats van geloof, hoop en liefde

Oosterkerker Wouter Geerling vertelt over het boek dat hij schreef

'Iedereen heeft een treinverhaal'

De redactie van Klankbord heeft me gevraagd iets te vertellen over het boek dat ik heb uitgebracht. Dat doe ik uiteraard graag! Mijn naam is Wouter Geerling. Ik ben werkzaam bij Collectie Overijssel als archiefmedewerker en ik heb geschiedenis gestudeerd aan de Rijksuniversiteit Groningen. Mijn vrouw en ik wonen in Zwolle en gaan naar de Oosterkerk. Eind 2022 heb ik het boek 'Vervoersbewijzen, alstublieft - Gemak en ongemak van treinreizen' uitgebracht. Een bundel met korte treinverhalen.

Wouter Geerling: 'Minstens één boek uitbrengen is me gelukt!'

Ik denk dat ik over reizen met de trein ben gaan schrijven, omdat het een belangrijk deel van m'n leven was. Lange tijd had ik geen auto en heb ik veel met de trein gereisd. Eerst in m'n jeugd in Dalfsen, toen in m'n studietijd in Groningen en later ook in m'n werkende leven in Hilversum, Deventer en Zwolle. Verder hou ik als historicus erg van verhalen en heb ik geschreven voor tijdschriften en websites bijvoorbeeld. Inmiddels is reizen een hobby en beleven mijn vrouw en ik mooie avonturen, ook met de trein. Reizen met de trein is heerlijk! Het geeft een bepaalde vrijheid om je te laten rijden en ondertussen te lezen, te kletsen of mijmerend uit het raam te staren. Natuurlijk kent reizen per trein ook de nodige ongemakken, maar die neem ik op de koop toe.

Een boek schrijven

Al de belevenissen en enkele van anderen heb ik verzameld in dit boek. Zo vertel ik over wat er door me heen gaat als iemand zijn dopjes veel te hard heeft staan, of als er een bommelding op het station is. Ik vertel over sjansen in de trein, maar ook hoe ik als jongetje in Dalfsen tussen de rails rende. De meeste verhalen spelen zich af in Nederland, maar er zijn ook enkele uitstapjes naar het buitenland. Over de supersnelle bullet trains in Japan bijvoorbeeld of een trip met de nachttrein naar Praag.

Twaalf jaar

Ik ben zo'n twaalf jaar bezig geweest met schrijven. Dat ging af en aan, totdat het zoveel verhalen waren dat ik er wel een boek van moest maken. Uiteindelijk heb ik er voor gekozen dat in eigen beheer uit te brengen, met de begeleiding van een redactrice en Boekengilde. Zij hebben mij geholpen met tekstcorrectie, vormgeving, druk, distributie en verkoop. Het mooie daarvan is dat je veel zeggenschap hebt over je boek. Wel moet je alles zelf doen en dat kost veel tijd en geld. Het boek is daarmee echter wel precies geworden zoals ik het wilde hebben!

Dienstenveiling

De reacties van lezers zijn over het algemeen positief. Ze vinden het fijn de verhalen te lezen in de trein, op vakantie of thuis. Zwolse lezers zullen waarderen dat veel verhalen zich in de regio afspelen. De kracht van het boek is vooral de herkenbaarheid van veel verhalen. Iedereen heeft wel een verhaal over een bijzondere ontmoeting in de trein, een spannende situatie of een grappig moment. Bij de boeklezing die ik onlangs in de Oosterkerk gaf, voor de Dienstenveiling, hadden we een klein maar enthousiast clubje, en ik moest de deelnemers bijna afstoppen om niet nog meer treinervaringen te delen, haha!

Bibliotheek en boekhandels

Inmiddels ben ik met mijn boek een aantal keer in de pers verschenen, zoals de Stentor. Maar wat eigenlijk nog leuker is, is dat mijn verhalen gelezen worden en het boek verspreid wordt. Ik vond het dan ook heel gaaf toen mijn boek in boekhandels kwam te liggen en Bibliotheek Nederland het opnam in haar collectie. Minstens één boek uitbrengen is me gelukt!

'Vervoersbewijzen, alstublieft' is te koop via boekengilde.nl en te bestellen in elke boekhandel in Nederland.

Huis van Leven

'Wat de pot schaft': samen eten als middel voor ontmoeting en verbinding

De grote zaal van de Bagijnehof, het zalencentrum van de Oosterkerk, ziet er uit als een echt restaurant: een zestal tafels met ongeveer even zoveel stoelen per tafel vullen de ruimte. De groene tafelkleden zorgen voor een gezellige sfeer en de 'tafelbrigade' is druk in de weer met het dekken van de tafels. Deze brigade bestaat uit drie personen, waarvan vanavond Dik Kremer en Wim van der Stouwe aanwezig zijn. Dik treedt bij deze avonden tevens als gastheer op.

Langzamerhand druppelen de gasten binnen. Dik vertelt mij dat er doorgaans 30 tot 35 personen zijn. Zowel echtparen als alleenstaanden. En hoewel de senioren in de meerderheid zijn, zie ik ook een paar aanzienlijk jongere deelnemers.

Uit de reacties van de gasten is duidelijk op te maken dat de ontmoeting centraal staat en dat de maaltijd een heel plezierige manier is om in contact te komen. En bovendien vertrouwt één van de jongere deelnemers mij toe: 'Ik vind het ook wel makkelijk dat ik een keer niet hoeft te koken.'

Hoe is dit ontstaan?

Dat vraag ik aan Dini Verweij, die als contactpersoon voor de deelnemers optreedt en tevens de financiën regelt. Per persoon betaalt men € 5,00 per avond.

De eerste initiatieven voor een maaltijdontmoeting werden door enkele leden van de Oosterkerk al circa twintig jaar geleden genomen. In de loop van de jaren daarna werd het steeds moeilijker mensen te vinden die bereid waren om te koken. Tot zich zes à zeven jaar geleden een aantal personen aandiende om dit te verzorgen. Sindsdien koken drie vrijwilligers (daarbij veelal geassisteerd door hun partners) voor de gasten, die maandelijks op elke laatste dinsdag van de maand welkom zijn.

Op het menu

Er is altijd keuze uit drie éénpotsgerichten die per maaltijd variëren en veelal bestaan uit stamppotten, pasta's, vegetarische gerechten, chinees/indische gerechten en maaltijdsoepen. Maar ook salades en diverse quiches kunnen op het menu staan. Er zijn twee gangen: een hoofdgerecht en een toetje. En heeft iemand een dieet of wil men glutenvrij? Geen probleem, daar kan rekening mee gehouden worden, mits dat even van tevoren wordt doorgegeven.

Meestal opent de gastheer de maaltijd met een gedicht. Deze avond heeft hij de tekst voor een gezamenlijk lied rondgedeeld. Op het menu staan deze keer de stamppotten centraal: boerenkool met worst, hutspot en stamppot rode bieten met geitenkaas. Verrassend de laatste en net als de andere: prima van smaak. De maaltijden worden warm gebracht en opgediend, er is geen 'buffetgehoop'. Het schijnt allemaal prima te smaken want velen laten zich nog graag een tweede keer opscheppen om ook één van de andere gerechten te proeven.

Gesprekken

Tijdens de maaltijd komen vanzelf de gesprekken op gang. Dat kan gaan over de hedendaagse belevenissen, maar ook over iemands levensloop met hoog- en dieptepunten. Daarbij krijgt men een goede indruk hoe de ander op dit moment in het leven staat. En zo leidt de ontmoeting ook al gauw tot het gevoel van verbinding en saamhorigheid. Iets wat samen eten met mensen al gauw doet.

Tekst en foto's: Jan Dunnink

Nieuwe deelnemers welkom

Elke laatste dinsdag van de maand (behalve de zomermaanden en de maand december) staat de tafel gedekt. Vanaf 17.00 uur is de inloop en om 17.30 uur wordt de warme maaltijd geserveerd. Na het toetje wordt er bij de 'nazit' nog koffie aangeboden. Nieuwe deelnemers zijn meer dan welkom. Interesse? Meldt u dan aan bij Dini Verweij: via de mail diniverweij@outlook.com. Voor vragen kunt u haar ook bellen: (038) 421 4975.

Via dolorosa

*Zou het met Pasen vrede zijn?
Of wenen Rachel en Hagar dan nog steeds
om hun kinderen
die elkaar het leven tot hel maken?
De haviken doen zich tegoed
aan elke duif die de moed heeft
een twijgje van hoop te plukken.
Als ploegscharen worden omgesmeed tot wapens
dragen kinderen geen palmtakken meer.
Ze moeten schuilen voor bommen en raketten.*

*Hoor het geschrei van de aardbodem
in het land van melk en honing,
nu overvloeiende van tranen en bloed,
waar ontelbaren hun via dolorosa gaan.
Wanneer komt er aan hun lijdenstijd een eind?*

Laat het met Pasen vrede zijn...

*Door Gery Bruins
Een bewerking van haar bijdrage aan het
Veertigdagenboekje 2003 van De Hoeksteen*